

Mētrienas

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2013. gada maija avīze Nr. 5 (178)

Dzīve

Kad reibinoši tvano naktsvijoles

Vēl pavisam nesen bēdājāmies, kad nu tiksim pie zemes darbiem, bet nu...

...nu liekas, ka laiks pārlēcis kādu pamatīgu joni pāri. Pavasaris bija tik vēls, bet nu jau viss ārs pirmsjāņu krāšņumā. Līdz vēlai naktij un no rīta ar pirmo gaismiņu aizrautīgi čalo jaunie putni, bet pļavas pilnos ziedos! Diez, kas gan būs Jāņu vainagos pinams? Klusās mežu ielocēs jau reibinoši tvano naktsvijoles...

Skaidrīte

Valdas Otvares foto

Maijs isumā

03.05. Tautas namā diskotēku vada Normunds no Rēzeknes.

04.05. Vīriešu volejbola komanda spēlē turnīrā Ļaudonā.

05.05. Mētrienas 47. maksķerēšanas čempionāts Odzienes ezerā.

05.05. Sieviešu komanda spēlē novada čempionātā Mētrienas sporta zālē.

05.05. Lauteres tautas nama teātra izrāde Mētrienā.

10.05. Mētrienas kapos 77 gadu vecumā guldīta Daina Zāgere.

10.05. Mātes dienai veltīts koncerts Mētrienas pamatskolā.

11.05. Mētrienas sieviešu volejbola komanda spēlē novada čempionātā Madonā.

11.05. Ozolkalna kapos 77 gadu vecumā guldīts Ivans Abarovičs.

11.05. Mētrienas tautas namā sieviešu biedrības „Ābele” pasākums.

17.05. Mētrienas pamatskolā Pēdējais zvans 9. klases absolventiem.

18.05. Mētrienas pagasta 47. spinigošanas čempionāts Aiviekstes upē.

21.05. Tautas namā tikšanās ar deputātu kandidātiem Madonas novada domes vēlēšanām no LSDP un Tautas kontroles partijas saraksta.

24.05. Piedalīšanās pagasta avīžu veidotāju pasākumā „Spicā Spalva” Vestienā.

25.05. Mētrienas sieviešu volejbola komanda spēlē novada čempionāta pusfinālā.

30.05. Mednieku namā Mētrienas mednieku sanāksme.

31.05. Viesītes vidusskolas skolotāji iepazīstas ar Mētrienas pagastu.

31.05. Izlaidums Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupiņā.

Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis

Pašvaldību vēlēšanas notikušas

2013. gada 1. jūnijā Latvijā notika kārtējās pašvaldību vēlēšanas. Pašvaldību vēlēšanas tika sarīkotas 119 vēlēšanu apgabalos, kuru robežas atbilst 9 republikas pilsētu un 110 novadu robežām.

Mētrienas pagasta vēlēšanu iecirknī nobalsoja 216 balsstiesīgie vēlētāji. Pavisam Mētrienas pagastā ir 634 balsstiesīgie vēlētāji. Mētrienieši savas balsis atdeva:

Nacionālā apvienība „Visu Latvijai! – „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK” – 33
Partija „Vienoti Latvijai” – 5
Zaļo un Zemnieku savienība – 31
Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija, „Tautas kontrole” – 5
„POLITISKĀ PARTITJA IZAUGSME” – 3
„Reformu partija” – 24
Partija „VIENOTĪBA” – 114

Turpinājums 2. lpp.

Turpinājums no 1. lpp.

**Madonas novada domē ievēlēti:
Partija „VIENOTĪBA”**

Andrejs Ceļapīters
Kaspars Udrass
Bruno Kokars
Andris Sakne
Vanda Maderniece
Daiga Maderniece

Zaļo un Zemnieku Savienība

Agris Lungevičs
Raimonds Aizstrauts
Andris Simtnieks
Modris Zomerovskis
Rihards Saulītis

**Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!” –
„Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”**

Euženija Adamoviča
Antra Gotlaufa

**Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku
partija, „Tautas kontrole”**

Valentīns Rakstiņš
Andris Trečaks

Partija „Vienoti Latvijai”

Ivars Miķelsons

„POLITISKĀ PARTIJA IZAUGSME”

Artūrs Čakča

Ar 13 balsīm „par” pirmajā jaunā sasaukuma domes sēdē 18. jūnijā par Madonas novada pašvaldības domes priekšsēdētāju tika ievēlēts līdzšinējais domes priekšsēdētājs Andrejs Ceļapīters.

Saskaņā ar likumu pirmo sēdi sauca un vadīja vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja Ilva Šulmane. Tika izvirzīti trīs priekšsēdētāja amata kandidāti – nacionālās apvienības deputāte Euženija Adamoviča izvirzīja ZZS saraksta līderi Agri Lungeviču, Tautas kontroles/ sociāldemokrātu deputāts Andris Trečaks izvirzīja deputātu Valentīnu Rakstiņu no tā paša saraksta, bet ZZS saraksta deputāts Rihards Saulītis izvirzīja līdzšinējo priekšsēdētāju Andreju Ceļapīteri no Vienotības. Agris Lungevičs startēt uz domes priekšsēdētāja amatu atteicās.

Saskaitot balsis, balsu skaitīšanas komisija konstatēja, ka ar 13 balsīm „par” par nākamo domes priekšsēdētāju ievēlēts Andrejs Ceļapīters. Pret A. Ceļapīteri nobalsoja nacionālās apvienības un Tautas kontroles/ sociāldemokrātu četri deputāti.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Maija un Jānis Bogdanovi.

Pirmais Mētrienas pagastā nobalsoja Voldemārs Plivčs. Balsošanai dzīves vietā tika pieņemti 18 iesniegumi.

**Foto galerijā pagasta iedzīvotāji, kuri par labāku nākotni novadā
balsoja savās dzīves vietās.**

Vilma Pastare.

Alise Briņķe
balsoja vēlēšanu iecirknī.

Daina Baumanē.

Ausma Bērziņa.

Smaida un Gunārs Šloseri.

Anna Grudule.

Anna Lukošina, Arnis Puriņš.

Austra un Pēteris Gaiļi.

Veneranda un Dainis Blūmi.

Jānis Upītis.

Kaut kas no saules siltuma un gaismas...

BIEDRĪBA „ĀBELE”

Mana mūža svecīte
Pieticīgā un biklā
Neredzami tu virtuves durvīs stāvi ik rītu...
It kā tu būtu no gaismas
It kā no stikla...
Tu gaidi, lai vaigu, kad garām eju,
Tu man noglāstītu...
Pār pļavu balta migla staigā...
Vecmāmiņ, piedod,
Es sapnī neredzu tavu seju,
Atceros rokas vien – raupjās un maigās,
Kas mani apmīļo, baro, balsta –
Lai kur es eju...
It kā tu būtu no gaismas,
It kā tu būtu no stikla
Svecīte mirdzoši biklā

(Ojārs Ulmanis/

Kas pasaule būtu bez kokiem, bez saules, bez tīmekļu rotātām pļavām? Kas debesis būtu bez putniem, bez zvaigznēm, bez varavīksnes loka? Kas zeme bez mālainiem vāļiem un skudru cēlajām pīlīm?

Kas būtu es, bez Tevis, vecmāmiņ? Tu mani saulītē cēli, pie rokas, pa rasotu pļavu, pirmo pieneņi lūkoties vedi. Mēs bilžu grāmatā Sarkangalvīti no vilka nosargājām, ar Pelnušķīti pils ballē dancojām un zelta zivtiņai trīs vēlēšanās izteicām. Kas būtu es, bez Tevis, vecmāmiņ?

11. maija pusdienlaikā Mētrienas tautas nama zālī piepildīja saules apstarots sirdsmīļums, gaišums un patiesu vērtību svētums. Mētrienas pagasta lauku sieviešu apvienība „Ābele” rīkoja projekta „Miesu, garu un dvēseli pacilāt” pavasara nodarbību cikla vecmāmiņām noslēguma pasākumu. Pasākuma vadītāja Aija Špure ar patiesu mīļumu uzrunāja ikvienu pasākuma dalībnieci – vecmāmiņu – Tatjanu Mūrmani, Antoņinu Krasovsku, Eleonoru Rimšu, Dainu Zvejsalnici, Ivetu Lejiņu, Irinu Griņu, Ligitu Tumanovu, Laimu Tumanovu, Alīnu Rimšāni. Zālē vecmāmiņas atbalstīja bērni un mazbērni.

Lai vecmāmiņas uz skatuves būtu skaistas un elegantas, viņām palīdzēja frizieres Anita Kļaviņa un Solvita Fibiga, manikīre Arita Sīpola, meikapa pieskaņoja Ināra un Ligita Porietes. Katrai dalībniecei tika sastādīts savs horoskops, ko veidoja Diāna Dambeniece.

Biedrība „Ābele” saka paldies pasākuma atbalsītājiem – Madonas novada domei, Mētrienas pagasta pārvaldei, z/s „Vīkšņi”, z/s „Rubeņi”, z/s „Cīrulīši”, Aivaram Dmitrijevam, Skaidrītei Putnai, Guntai Pastarei.

Paldies Tev, vecmāmiņ, par laiku, kad mani uzklausi, par sirds dāsnumu, kad mani atbalsti, par siltajām rokām, kad samīļo.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Un atvērās priekškars...

Kopā ar mazbērniem un mazmāzītiņiem.

Kas gan sievieti vairāk var rotāt kā ziedi...

Pasākuma dalībnieces uzrunā Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis.

Paldies meitenēm, kas rūpējās par dāmu skaistumu.

Atkalredzēšanās vērojumi

ATMIŅAS

Viesītes vidusskolas skolotāju kolektīvam ir tradīcija Skolotāju dienā un mācību gada beigās doties ekskursijā. Reizēm šķiet, ka vai visa zemīte izbraukāta un izstaigāta. Tā ir gan skaista atpūta, gan kopābūšana un lieliska atslodze pēc skolas dzīves. Nu jau otru gadu esam aizsākuši jaunu tradīciju – braucam uz skolotāju bijušajām darbavietām. Tā patīkamo apvienojam ar lietderīgo, jo katra tikšanās ar kolēģiem citās skolās ir arī pieredzes apmaiņa, kas bieži vien izvērsas nopietnās diskusijās.

Šogad devāmies uz mūzikas skolotājas Zinas Pomjalovas pirmo darbavietu – Mētrienas pamatskolu.

Jau brauciens līdz Atašienei likās garš, it kā arvien tālāk un tālāk no civilizācijas. Bet Mētriena! Šķita, ka dodamies uz vistālāko nostūri. Vienā brīdī pat pazibēja doma: kāpēc es te braucu? Un tad...

Mētrienas pamatskola pēkšņi iznirst kā pārsteigums: liela, skaista un sakopta. Mirkli stāvam skolas priekšā un redzam, ka pāri laukumam nāk sapucējies pavecāks neliela auguma vīrs. Zina atskatās un apmulst, tā kā apjūk. Un tad viņi satiekas. Izrādās tas ir Ilmārs Grudulis. Daudzus gadus bijis Mētrienas ciema padomes priekšsēdētājs. Zina tik spēj piebilst, ka īsts Mētrienas patriots, kad no skolas mums pretī nāk skolas bijusī direktore Melita Grudule un Astra Kraukle. Mēs tikai iepazīstamies un skatāmies, kā tiekas kādreizējās kolēģes... Un man kaklā sakāp tāds divains kamols... Pārsteigumi nebeidzas, jo mums ir klāts kafijas galds ar pašceptām smaržīgām un ļoti garšīgām smalkmaizītēm. Skan ģitāra, un divas balss dzied: „Vīrs galvas mūžīgs Piena ceļš un mūžīgs ceļš zem kājām. Tas ved uz zemi laimīgo, un izrādās – uz mājām...” Un atkal tas jocīgais emociju kamols kaklā ir klāt! Cienājamies, runājamies, Zina ar jaunības kolēģēm Melītu un Astru atceras, bet mums kā klausītājiem nav garlaicīgi: tāda ļoti sirsnīga un atraisīta gaisotne šodienas atmiņu ceļos mūs pavada.

Pastaiga pa Mētrienu: sakopta vieta, visur jūtams čaklu ļaužu roku darbs. Atjaunotais, sapostais un sakoptais priecē un pārsteidz. Ejam no autobusu pieturas pa platu bruģētu gājēju celiņu cauri visai Mētrienai. Un mani pārņem skaudība. Ir at-rasti līdzekļi, uzbūvēts gājēju ceļš, domājot par mētrēniešiem. Zina saka, ka te aiz šim mājām ceļa otrā pusē tūlīt būs kādreizējās kolhoza garāžas. Bet skatam paveras plašs zālājs, kurā aug liepiņas. Centrā liels ak-mens, līdz tam ejam pa aleju. Redzams, ka

Šeit es reiz dzīvoju...

Kopā ar bijušajiem kolēģiem Melītu, Astru un Ilmāru.

uz akmens ir uzraksts, bet esam pārāk tālu, lai rakstīto izlasītu. Sarunājoties pienākam tuvāk un tad pārsteigti lasām: „Visiem, kas dzīvojuši Mētrienā”. Cik vienkārši, iespaidīgi, sirsnīgi un mīļi. Zina puskriešus ir pie akmens. Bet man atkal kaklā tas emociju kamols. Ideja tik vienkārša. Ieguldīts darbs, un lūzņu vietā emociju un atmiņu akmens. Ilmārs stāsta, ka kociņus pagrūti ieaudzēt, jo gadiem sakrājušās eļļas, smērvielas un citi ar auto ekspluatāciju saistītie „nelabumi”. Bet, būdams meža tehniķis, viņš rod risinājumu. Un Mētrienas ciemiņiem tā ir mīļa vieta.

Pagasta bibliotēkā noskatāmies skais-tu videofilmu par Mētrienu, ieejam tautas namā. Te mūsu Zina dziedājusi, dejojusi, ballējusies. Un mums arī top Viesītes – Mētrienas „koris”. Zina ir starojoša, atmiņu samīļota un atzīstas: „Šī ir mana diena.”

Tā ir arī mūsu diena – līdzdzīvojot, priecājoties un baudot Mētrienas kolēģu silto uzņemšanu. Atpakaļceļā bez pretes-tības padodamies Zinas mudinājumam iegriezties Silmalās. Nē, peintbolu gan nespēlējām, bet mierīgi pasēdējām un aprunājāmies, atkal baudot mājas mātes, Zinas bijušās kolēģes un draudzenes, labestību un atvērtību.

Bibliotēkas vadītāja Jolanta Vītola bija skolotājas Zinas audzēkne.

Tās ir manas emocijas un izjūtas, bet – ko saka Zina?

„Mētrienā par dziedāšanas skolotāju strādāju no 1975. līdz 1980. gadam. Te arī uzsāku savas gaitas pašdarbībā, vadot sieviešu ansambli kultūras namā, kurā dziedāja Irēna, Ritma, Renāte, Laima, Maruta, Lita, Vaļa, Vēsma (piedodiet, ja kādu piemirsu), kā arī tika apgūti deju soļi tautas deju kolektīvā. Ar Mētrienu man saistās skaistais jaunības laiks, jauks un draudzīgs skolotāju kolektīvs un, protams, daudzi kultūras dzīves pasākumi.

Kas mani pārsteidza, ierodoties Mētrienā pēc 33 gadiem? Tīrība un sakoptība, pozitīvas pārmaiņas ik uz soļa: skolai sava aktu zāle; restaurēta ēka, kurā kādreiz dzīvoju; saposts kultūras nams un bibliotēka. Vislielāko emocionālo pārsteigumu man radīja Ilmāra lolotais sapnis, kas kļuvis par realitāti – „pieminekļis” visiem, kas dzīvojuši Mētrienā, tātad arī man.

Visu kolēģu vārdā liels paldies Astrai, Melītai un Ilmāram, kā arī pārējiem, kas piedalījās mūsu uzņemšanā un atrada laiku būt ar mums kopā. Paldies par viesmīlību, atmiņām un prieka asarām.”

Kopā ar Zinu Mētrienā cimojās kolēģe Rita Sirmoviča

Es vēlos Tev svētkus katru dienu!

Maijā svinam skaistākos gada un ģimenes svētkus – Mātes dienu. Priecājamies, ka šie svētki ir tieši maijā tātē, ka ir visskaistākais laiks. Skaistums ir saskatāms pie mājām, dārzos. Pat bites dzied ziedošos ķiršos – tā taču ir medus dziesma. Dārzos atvērušies dažādu krāsu ziedi – dzelteni, balti, sarkani, zili – pat grūti to visu aprakstīt. Aizejot uz tālākām pļavām, ieraugām pieneņu dzelteno paklāju.

Ikdienā mēs reti kad priecājamies par to, kas mums apkārt. Ne tikai dabā, bet savos vistuvākajos, kas mums ir līdzās. Sevišķi tagad, kad gribam pateikt paldies vistuvākajam cilvēkam – mātei, kura ir devusi dzīvību, stāvējusi klāt pie gultiņas, dziedājusi šūplā dziesmu, kura arī ir bārusi, ja tas bija vajadzīgs. Tā gribētos, kaut biežāk skanētu vārdiņš „paldies” arī tad, kad nav svētku. Bērniem un mazbērniem ir jāmācās ne tikai no tā, kas ir bijis labs, bet arī jāmācās no senču kļūdām. Priecāsimies par to, ko paveic mūsu bērni un mazbērni – tie ir tā pasaules daļa, kas paliks aiz mums, tā ir daļa, kas paveiks to, ko mēs paši nespējam. Mātes loma nav viegla, bet no tā atkarīga, cik stipra būs mūsu ģimene, cik zinātkārs un laimīgs. Ikdienā pajautāsim sev – vai viegli būt mammai? Patīkami vērot ģimenes, kurās vīrieši veic ne tikai smagākos darbus, bet ir labi palīgi – kulināri, tā atvieglojot māmiņas, sievietes dzīvi ikdienā. Sievām drošs pamats ir vīrieši. Skumīgāk, ja lomas ir mainītas. No vīrieša atkarīgs, cik stipri dēli izaugs.

Iemācīsim saviem bērniem katru rītu sākt ar smaidu, labu domu. Māciet cienīt dzīvu radību, kurai arī sāp, ja dara tai pāri. Cilvēkus var ievainot ne tikai ar ļauniem darbiem, fizisku pārspēku, bet arī ar pateiktiem skarbiem vārdiem. Mācīsim mīlēt cilvēkus un pasauli sev apkārt. Lai mūsu tuvie cilvēki jūt svētkus katru dienu, nes gaismu sevī un dod to citiem. Atcerēsimies Ata Kronvalda vārdus:

„Cilvēks ir pa lielākai daļai auglis, kas tēva un mātes dārzā audzināts un briedināts... Vecāku rokās stāv lielāka vara bērnu audzināšanā nekā skolām”.

Eleonora Rimša

„Spicā Spalva” Vestienā

FOTOREPORTĀŽA

24. maijā Vestienā visu pagastu avīžu veidotāji tika aicināti uz vienas dienas praktisku semināru brīvā dabā „Burtu un pieturzīmju pielietojums svētkos”. Konkurss „Spicā Spalva” nu jau nenotiek vairākus gadus, bet avīžnieki pulcējas kādā no pagastiem. Šoreiz tā bija Vestiena, bet nākamgad dosimies uz Varakļāniem. Ieskatā tās dienas notikumos!

Valdas Otvares un Solvitas Stulpiņas foto

„Kadiķu” māju pagalmā.

Ar labām domām tinam vaska svecītes.

Arnolda Burova lelles.

No dabas materiāliem krāsojām šos skaistos zīmējumus.

Avīžu veidotāji Gaiziņa pakājē.

Mātes maigums sasilda nedienu aukstu...

SKOLAS ZIŅAS

Samīlo, māmiņ!
Pasaki labu vārdu tam bērnam,
Kam šovakar sirsniņa sāp,
Jo varbūt kāds netīriem zābakiem viņa
dvēselē kāpj.
Samīlo, māmiņ, meitiņu savu!
Piespied klāt, paklusē.
Varbūt tu nezini to, ka saule uzlec auksta
tās pasaulē.
Pasaki mīlu vārdu tam bērnam,
Kas šovakar vientuļi skumst.
Jo laikam nav sāpīgāk redzēt,
Kā mazuļa actiņas tumst.
Samīlo, māmiņ, dēliņu savu,
Pastāsti pasaku baltu!
Tev jau ir jāzin, ka mātes maigums
Sasilda nedienu saltu.
Sasildī mazo sirsniņu,
Ielaid saulīti mājās!
Samīlo, sasildī,
Diena tik gara...
Sargeņģelis vienmēr ar mums...
/Laimdota Vištarte/

Mētrienas pamatskolas skolēni savām māmiņām un vecmāmiņām svētkos bija sarūpējuši sirsniņu koncertu. Tā pasakoties par viņu gādīgajām un maigajām rokām, kas kā par maziem, tā arī par lieliem turpina rūpēties, uzmundrināt un līdzpārdzīvot gan priekos, gan bēdās.

Bonaparti.lv.

Dejo pirmsskolas audzēkņi.

Apnicis mums mākoņos.... dzied Nauris un dejo mazie.

Uz visas pasaules ir tik daudz māmiņu, vecmāmiņu un viņas visas ir īpašas, mīļas un labas, bet tomēr vislabākā ir katram sava vienīgā! Pateicībā māmiņām tika dāvāti ziedi un mīļas pašdarinātas dāvanīņas.

Koncertā valdīja patīkama un sirsniņa atmosfēra, skatītāju acīs mirdzēja

prieks un māmiņu sejās bija nolasāms aizkustinājums, tādēļ apmierināti bija visi dalībnieki. Šis pasākums kļuvis par jauku tradīciju skolā un, visiem kopā darbojoties, spēsim to turpināt arī turpmāk.

Solvita Stulpiņa
Māras Pastares-Grudules foto

Škanīgs sveiciens māmiņām un vecmāmiņām.

Gaur Bērības vārtiem

Ir sākusies ilgi gaidītā vasara. Lai arī skolas klasēs valda neparasts klusums, dārziņā dzirdama ierastā čalošana, jo mēs sanākam kopā arī visus vasaras mēnešus.

Tomēr arī mums maija beigas ir laiks, kad atskatāmies uz pavadīto mācību gadu un 31. maijā sanācām kopā, lai vēlētu veiksmi nākamajiem pirmklasniekiem. Šķiet vēl tikai nesen, nedaudz nobažījies, mamma un tētis „iestādīja” savus lolojumus mūsu bērnodārzā. Bet nu mūsu grupiņas daži bērni ir gatavi doties tālākā ceļojumā. Ir pienācis laiks papildināt savas zināšanas un iesākt skolas gaitas Jānim, Oksanai, Artūram un Megijai. Visi četri centās pierādīt savu gatavību skolai, skaitot precīzi soļus, lai sameklētu apslēpto lādi, kā arī izturot uzmanības vingrinājumus.

Noliekot mīļās rotaļlietas malā, un izejot caur „Bērības vārtiem”, katrs saņēma apliecinību par pirmsskolas izglītību.

Lai veicas jums skolā un priecējiet mūsu sirdis ar saviem labajiem darbiņiem!

Audzinātāja Aiga Ivāna
Foto Elīna Macijevska un
Esmeralda Auziņa

Topošie pirmklasnieki.

Rūpēsimies par bērnu drošību vasarā!

Vasaras brīvlaikā bērniem ir daudz vairāk brīvā laika un nav skolotāju uzraudzība, tādēļ nepieciešams pastiprināti sekot līdzi bērnu gaitām, ar ko viņi satiekas, pie kā ciemojas, kā arī par drošību pie ūdenstilpnēm, parkos, pagalmos.

Svarīgi ir vēlreiz un vēlreiz pārrunāt ar bērniem par to, ka nav vēlams iesaistīties **sarunās ar svešiem cilvēkiem**, kā arī, ja svešie cilvēki kaut kur aicina – **nedoties viņiem līdzi**. Svarīgi ir atcerēties, ka no māju pagalmiem jaunākie bērni drīkstētu iziet tikai ar vecāku atļauju. **Bērniem ir jāspēlējas savas mājas pagalmā vai iekārtotā spēļu laukumā** (tāds ir pie Mētrienas mājas, vecāki gan tikai varētu to mazliet paši uzkopt, kur saviem lolojumiem spēlēties). Bērniem **nevajadzētu jaut skraidīt pa zālājiem**, tādējādi apgrūtinot mauriņa

nopļaušanu. Bieži nākas redzēt, ka bērns, kā no rīta izlaists ārā, tā tikai vakarā viņu aicina istabā. Kas notiek ārā, ko bērns dara visas dienas garumā, vecākiem nav nekādas daļas.

Nepieciešams būtu **atgādināt arī satiksmes noteikumus**, braucot ar skrituļslidām, skrituļdēļiem un neaizmirst par ķiveru un locītavu aizsargu lietošanu. Un atkal īpaša uzmanība jāpievērš daudzdzīvokļu māju bērnu vecākiem. Liela daļa šoferu baidās braukt gar Mežrožu un Akordu mājām, jo nezina, no kuriem krūmiem pēkšņi kāds izskries. Kurš būs vainīgs, ja notiks nelaime? Aicinājums arī šoferiem ievērot atļauto braukšanas ātru-

mu apdzīvotās vietās.

Peldēties ieteicams tikai un vienīgi **pazīstāmās un drošās peldvietās**. Tāpat jāatceras, ka bērniem vecumā līdz 12 gadiem pludmalē aizliegts peldēties bez vecāku uzraudzības, bet

arī pēc 12 gadu vecuma sasniegšanas nebūt pārgalvīgiem un pārdomāt savu rīcību uz ūdens, kā arī neatstāt bez uzmanības savas pludmalē atstātas mantas.

Bērni pēc plkst.22.00 bez vecākiem nedrīkst atrasties ārpus mājas.

Bērni ir mūsu nākotne. Rūpēsimies par viņu drošību!

Materiālu sagatavoja
Solvita Stulpīņa

Mētrienas makšķerēšanas čempionātā

MAKŠĶERĒŠANA

5. maijā septiņos no rīta Ozolkalna estrādē makšķernieki pulcējās uz Mētrienas pagasta 47. čempionātu. Diena ar katru stundu palika siltāka. Visās malās bija dzirdamas pirmās šī pavasara lakstīgalas. Piecpadsmit makšķernieki izvietojās apkārt ezeram. Bija aizņemtas visas laipas. Daļa vienkārši iebrižuši iespējami dziļi ezerā. Ķeršanās bija viduvēja. Nelielas raudas un pliči. Četrās stundās divus ar pus kilogramu zivju lomu ieguva Andris Trukins. Otrajā vietā ar puskilogramu mazāku lomu pazīstamais makšķerēšanas sporta organizators Viktors Ūdris. Nedaudz mazāks ķēriens bija trešās vietas ieguvējam Rolandam Kaļeņikovam. Protams, visi tiek apbalvoti pēc noķerto zivju svara. Taču Mētrienas visu makšķerēšanas veidu noteikumi paredz, ka par pagasta čempionu var būt tikai Mētrienas pagasta iedzīvotājs vai vietējā mednieku un makšķernieku kolektīva biedrs. Tātad – 2013. gada pagasta čempiona godā Rolands.

Jauniešu grupā par pagasta čempionu kļuva Linards Leimanis. Otrajā vietā Oskars Buks no „Krūmiņiem”, trešais Brajens Semjonovs.

Mētrienas makšķerēšanas čempionāta dalībnieki.

Dāmu grupā līdzšinējo čempioni Kristīni Pavlovu nomainīja viņas māsa Aļona Pavlova. Viņa savu tituliem bagāto radnieci pārspēja zivju kopsvarā tikai par 20 gramiem. Lielu zivju nebija. Simtgramīgu raudu no ezera niedrēm bija izmānījis Genādijs Sinkevičs.

Sacensības organizēšanu no rīta uzsāka Ilmārs Grudulis, bet noslēgumā vērtēšanu un apbalvošanu veica mednieku un makšķernieku kolektīva priekšsēdētājs Jānis Trops.

Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto

Pārplūdušajos Aiviekstes ūdeņos

Tāpat kā makšķerēšanā, arī spinningošanā jau 47. pagasta čempionāts. Visas vietējās makšķerēšanas sporta tradīcijas sākās 1966. gadā. Pirms tam mētrienieši piedalījās citur organizētās sacensībās.

18. maijs bija skaista pavasara diena. Vērojot ziedošos dārzus un putnu balsis, likās, ka esam ienākuši J. Akurātera aprakstītajā kalpa zēna vasarā. Jau ceļš līdz upei starp Dēgļiem un Lielniekiem greznojās kādreiz ceļa dienesta stādīto bumbieru ziedos. Visos dārzos plūmju, ķiršu un ābeļu ziedēšana. Upmalas krūmājos vēl ievu ziedu baltums. Pulksten septiņos no rīta, sacensībām sākoties, gaisa temperatūra bija plus astoņpadsmit grādu, bet pēc četrām stundām jau divdesmit septiņu grādu karstums. Palu laiks sen pagājis, bet Aiviekstē ūdens plašumi kā agrā pavasarī. Ķērās zemmēra līdaciņas, kuras tika atlaistas atpakaļ.

Par Mētrienas čempionu vīriešu grupā kļuva Genādijs Sinkēvičs ar 740 gramīgu līdaku. Jauniešu grupā čempiona godā tika trīspadsmit gadīgais Kristis Irbe. Vi-

Spiningošanas čempionāta dalībnieki.

Genādijs Sinkēvičs ar nozvejoto līdaku.

ņam jau zināma pieredze. Atceramies, ka pirms pieciem gadiem, reģistrējoties, Kristam tika jautāts – cik gadu, viņš lepni atbildēja – esmu jau pagājušajā gadā piedalījies... Tātad spiningošanas čempionāta dalībnieks jau no septiņu gadu vecuma. Atzinība par dalību sacensībās Jānim Irbem, Mārcim Irbem, Mārim Macijevskim un Rolandam Kaļeņikovam. Viņu dalība saasinājusi konkurenci.

2013. gada Mētrienas makšķerēšanas sporta pasākumi aizvadīti. Tie bija Mētrienas kauss zemledus makšķerēšanā, pagasta čempionāti ziemas un vasaras makšķerēšanā un spinningošanā. Turpmākajos vasaras mēnešos mētrienieši piedalīsies novada un pagastu rīkotajās sacensībās.

Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto

Mētrienas dāmas volejbola čempionātā

SPORTS

Madonas novada atklātajā čempionātā volejbolā sievietēm piedalījās astoņas komandas. Mētrienas volejbolistēm izdevās apspēlēt Lubānas, Barkavas, Varakļānu un Vecpiebalgas komandas. Kopā ar trijām Madonas pilsētas komandām iekļuva pusfinālā.

Pusfinālā Mētrienas spēlētājas tikās ar ļoti spēcīgo Madonas sporta skolas komandu „Heta”. „Hetas” treneris ir pazīstamais volejbolists Jānis Sudārs. Ar savām meitenēm viņš regulāri trenējas un piedalās daudzās sacensībās citur Latvijā. „Hetas” volejbolistes, ieskaitot plašās rezerves spēlētājas, visas prot agresīvi uzbrukt un prasmiģi aizsargāties. Mūsējām problēma bija uzņemt tik spēcīgas serves. Mētrienietes bezpalīdzīgas neizskatījās, bet pretinieks uzvarēja pārliecinoši. Nākošajā pusfinālā spēlē spēkojās Madonas pilsētas dāmu komanda ar otro sporta skolas vienību, trenera Indrikova vadīto „Li un kompānija”. Pilsētas dāmas uzvarēja savas jaunākās kolēģes un kvalificējās finālspēlei ar „Hetu”. Jāpiezīmē, ka pilsētas spēlētājas arī ir bijušas sporta skolas audzēknes. Priekšsacīkstēs viņas gan abas spēles zaudēja Mētrienas komandai. Cīņā par trešo vietu mētrienietēm nepaveicās un viņas zaudēja komandai „Li un Ko”. Varēja arī uzvarēt, bet sportā ne vienmēr izdodas izmantot savas potenciālās iespējas. Mētrienas pagasta sievietšu volejbola komandas 4. vieta čempionātā ir atzīstams panākums.

Komandas uzbrukuma triecienspēks ir slaidās Lauma un Ivīta Freijas. Lauma ir komandas kapteine. Labi spēlēja Jogita Mūrmane. Ja viņai būtu treniņu iespējas, komandai viņa dotu vēl vairāk. Paredzam arī labas volejbolistes gaitas Artai Iesalnieci. Jaunie ir fiziska spēcīga un centīga.

Lai veicas!

Cīņa grūta.

Spēles karstumā.

Jau tagad rāda savas iespējas būt uzbrucējai un bloķētājai. Debitantes komandā bija 9. klases audzēknes, tagad jau absolventes Diāna un Kristīne Karaušu. Viņām ļoti patīk volejbola spēle un komandas nākotni varam saistīt ar jaunajām spēlētājām. Mētrienas komandas organizatore

un spēlējošā trenere ir Līga Pastare. Līgai jau 30 gadi pagājuši komandas sastāvā. Grūti iedomāties viņai aizvietotāju. Līga joprojām bumbu spēlē ar tādu pašu eleganci kā pagājušajā desmitgadē.

Ilmārs Grudulis
Māra Gailuma foto

Jānim Briedim – 90

MŪSU JUBILĀRI

25. jūlijā deviņdesmit gadu jubileju svinēs Jānis Briedis Kanādā. Novadnieks dzimis Mētrienas pagasta „Dēgļos”. Vecāku saimniecība tika iekļauta Latvijas priekšzīmīgāko saimniecību sarakstā. 1949. gadā Briežu ģimeni izsūtīja uz Sibīriju...

Par jubilāru stāsta Austris Apsītis – „Jānis Briedis 1938. gadā iesāka un 1943. gadā pabeidza mācības Madonas ģimnāzijā. Tūlīt sekoja iesaukums

latviešu leģionā, bet karš viņam beidzās amerikāņu gūstā. Tālāk – bēgļu nometne, astoņi gadi nodzīvoti Francijā, apgūts namdarā amats, un vēlāk par pastāvīgu mītnes vietu kļuva Toronto pilsēta Kanādā. Jau Francijā nodibināta latviska ģimene. Aktīvi darbojies sabiedriskajā laukā. Septiņus gadus būts Toronto Latviešu biedrības valdes priekšsēža amatā, bijis biedrības informācijas izdevuma „Apkārtraksts” redaktors, daudzu publikāciju autors”.

Joprojām notiek sarakste ar Mētrienu. Jānis Briedis vēstulē, kas rakstīta

2013. gada 13. janvārī, saka – „pēdējos divdesmit gados esmu ceļojis tikai uz dzimteni un pa dzimteni... Bet ceļot var ne tikai pa zemēm, bet arī pie rakstnieku un dzejnieku radītiem tēliem. Tās nu ir tādas, manuprāt, domu ekskursijas, kuras apciemo gan senu, gan ne tik senu autoru gara bērņus”.

Mēs jums, cienījamie avīzītes lasītāji, piedāvājam ieskatu Jāņa Brieža domu ekskursijā „Laimība”, kuru saņēmām reizē ar novadnieka vēstuli. Vēlam jubilāram veselību un laimības sajūtu pret savu tautu un dzimto Latviju.

Laimība *(Domu ekskursija)*

Latviešu tautasdziesmās neatrodam vārda „laimība”. Liekas, tas ir viens no Jura Alunāna vai arī viņa ietekmē veidotajiem jaunvārdiem. Jura Alunāna „Dziesmiņās” (1. izdev. 1856. g. un 2. izd. 1867. g.) ir vairāk kā 20 viņa veidotie vārdi ar galotni „-ība”, kādu tautasdziesmās vēl nav, bet mūsdienās tie ir pilnīgi pieņemti latviešu valodā.

Vārds laimība gan sarunu valodā netiek lietots, diezin, vai tas nebūtu pat izzudis, bet literārā valodā tas iecienīts un sastopams it bieži. – Ar Dinsbergu Ernesta seno dziesmu „Lai kopā sanākam” vārds „laimība” ir ienācis latviešu valodā uz palikšanu. – Jaukā vēlme: lai tautu laimība no jauna zel, liek atcerēties brīvās un laimīgās ciltis pie Baltijas jūras, un tautu draudzību un brīvību min kā sadzīves ideālu. – Visiem pazīstama arī cita dziesma, kurai pat sacerētājs un tulkotājs nav zināmi, bet tā daudzajās paaudzēs ir bijusi un palikusi kā garīgo ilgu dziesma. Tur vārdi: – „Laimībā svētā ar ziedošiem zariem Tevi, kas cīnījies, pušķos tur Dievs” („Augšā aiz zvaigznēm”).

Mēdz teikt, ka cilvēka mūža gājums ir no pēcteča uz senci. Tad nu paraudzīsimies, kā laimību izjūt un pārdzīvo cilvēks savā mūža gājumā. Rakstnieku un dzejnieku domas par laimību dalās. Savos darbos it bieži laimību min Aspazija. Viņai tā saistās ar mirkli, ar ekstāzi. – Vārds ekstāze ir no grieķu valodas: sajūsma, aizgrābtība, iedvesmots, uztraukts, gara stāvoklis. Raksturīgs piemērs no bērnības ir tēlots viņas dzejolī „Nebēdne”, kur no pieaugušo uzraudzības izkļuvusi meitene savā dzīves priekā, veselīgumā, suku – juku pinkainiem matiņiem un basām kājām atļaujas izpriecāties pēc sava prāta un izdomas.

Labi zināms, ka bērni rotaļājoties atdarina mājas dzīvi, bet latviešiem kā darba tautai tīkas ieaugšana pienākumā no mazotnes. Salīdzinājumam ņemsim Jāņa Poruka „Idille”, kur:

„Uz sūnaina akmeņa
Stāv meitenīt's
Un baltās rociņās
Tai adīklīt's.”

Te izjūtama laimība divās paaudzēs. Mazā ganīte, fiziski augdama, pašapziņīgi pilda ganu gaitas un tāpat kā lielās meitas jau vingrinās daiļdarbnieces mākās. Laimības sajūta darinātājam un arī vērotājam par čaklo un rosīgo darbinieci.

Mums, kā ziemeļu tautai, sevišķs prieks par sauli, kas aizdzen ziemas bardzību, dod zemei krāsas un baltis un cilvēkiem iespēju sev sagādāt maizi. Populārais aktieris Ēvalds Valters, atceroties

savu bērnību, stāsta: – „Tur bija tāds vectētiņš. Viņš staigāja baltās biksēs un krekļā. Viņš ņēma mani līdzī apstaigāt druvas. Un teica: – „Dēliņ, noņem cepurīti, Dieviņš iet pa rudzu lauku”. Es prasu – „Kur tad ir tas Dieviņš!” – „Redzi, tur kūp tāda migliņa”. Es saku – „Redzu, ka kūp, bet es gribu redzēt Dieviņu”. – „Tas jau ir tas Dieviņš”. Tur rudzi ziedēja (Ēvalds Valters – „Liepājas līkais velns”, 12. lpp.)

Rudzu ziedēšanu latviešu zemnieks izjuta kā dievišķo stundu, kad viņa darbs un pūles ir atzītas un saņem svētību no debesīm. Spēja un iespēja nodot bijības sajūtu no paaudzes paaudzei ir viena no laimības izpausmēm. Darbs, uzņēmība un tēvzemes mīlestības apziņa ceļ dzīvi un vieno paaudzes sētā un pāri ģimenes lokam tautā. – Literārā darbā to izjusti parādījis Alberts Sprūdžs. Tur Latvijas brīvības cīnītājs savā veiksmīgi iekārtotajā jaunsaimniecībā kopā ar savu ģimeni ar prieku noraugās uz saules apmirdzēto līdumu un valsts svētku rītā pie paša celtās mājas uzvelk mastā valsts karogu. („Saulē līdumā”.)

Cilvēkam, kā sabiedriskai būtnei, saskare ārpus ģimenes loka sākas ar skolas gaitām. Tur notiek jaunas paaudzes veidošanās, pārdzīvojumi priekš, bēdās un kopīgā izdomā. Tur notiek ieaugšana tautas un tēvzemes mīlestībā un arī pienākuma apziņā. – Katra mācību gada noslēgumā tur izjūt prieku un laimības sajūtu, ka viņi ir atkal tuvāk daudzsoļai dzīvei. Un Jānis Klīdzējs šim jauniešu priekam pat piešķir dievišķu svētību. „Jaunieši skanēja pavasara debesīm kā putni. Dievs uz balta mākoņa klausījās viņos”.

Aizveroties skolas durvīm, jauniešiem kā individuālam nāk izvēle – veidot pašam savas dzīves gaitas vai rast eksistenci apkārtnes dotajos apstākļos. Tie, kas palika dzimtās sētās, ar jaunieša dedzību, gūtām zināšanām un apņēmību tiecās pārveidot saimniecību, lai tā būtu ienesīga un daiļa. Ar lieliem pūliņiem un mērķtiecīgu darbību panākumi reizēm bija pat gaužām minimāli. Dažkārt uzmācās viltnieki un ar materiāliem solījumiem tiecās iekļaut savā varā. Cīņu ar izraisīto kārdinājumu un laimības sajūtu, kāda rodas ģimenē un saimē, kad sātāniskie spēki atvairīti, izjusti rāda Augusts Saulietis. („Purvā”).

„Teciņu vien, teciņus vien aiztecēja mūžs...”, apcerot dzīvi, raksta Elza Klaustiņa. Lasītājam par to tīkas teikt: ir bijis mērķtiecīgs un veiksmīgs mūžs, kad tieksme pēc zinībām ir gandarīta ar panākumiem. Ikdienas darba rutīnai allaž līdzī gājusi patika, prasme un veselīga doma, kā līdzēt tautas garīgai plaukšanai un

laikmeta bardzības tai uzliktās briesmās. – Ikdienas darbos rosīgie un gara spēka vairotāji ir tautai laimības dāvinātāji.

Agrā bērnībā gūti lieli pārdzīvojumi dažkārt atstāj liktenīgu iespaidu uz cilvēka mūžu. Jānis Poruks, kura vectēvs bijis no vecākiem sacītājiem, raksta: – „Cik savādi ir bērnam ap sirdi, kad pieaugušie, kuri citkārt tik stipri un patstāvīgi, nu kailām galvām, satriekti, drebošu balsi dzied. Kas aizkustina viņu sirdis: grēku nožēlošana, trūcība, atziņa par pasaules nīcību vai kāda vispārīga, neizprotama slimība, kurai no vātim neplūst asinis, bet asaras”. (Jānis Poruks „Iz maniem bērnības laikiem”). Tā no jaunām dienām Poruka apziņā radusies nerimīga meklētāja, vērtētāja tieksme. – Tā urda un dzen domu pasaulē meklēt skaidrību: kas visumā es pats, kas manī mans gars, mans es? – Un, meklēdams atbildes uz tiem un daudziem citiem jautājumiem, uz kuriem pat šodien pasaulē vēl atbildes nav rastas, Poruks vadīja savu dzīvi gan klusumā, gan satraukumā, neapmierinātībā, pat neiecietībā. – Bet visam pāri viņš atstājis savu meklētāja pārliecību:

„Es ticu, ka ir laimība,
Kas svētās liesmās mirdz:
Un ja tā visa nebūtu,
Vai justu mums tad sirds?”

Mirkļa pārdzīvojums dažkārt kļūst kā spontāns protesta gars, idejas raisītājs un vēsturisku pagriezienu nesējs tautas apziņā. Šīs tautas „laimības” apziņas izraisītājs kļuva Kronvaldu Atis ar savu atbildes runu Cīmzem Pirmo vispārīgo dziedāšanas Svētku laikā.

Laimības un spraigās vides alcēja Aspazija apgalvojusi: mans miers un nemiers, es varu atelpot tikai vētrā. „Tikai uz ērkšķu pagalgvja dzimst nākotnes sapņi!”. Viņa rod spriedzi, idejas un neatlaidīgu darbību kā pretsparu kaunam, niecinājumam un apvainojumiem. – Protams, viņas radošais gars darbojas ekstāzē, dažkārt ar tendenci savos darbos situācijas sabiezināt un citādu domu paudējus pat kariķēt.

Pārliecīga un vienpusīga idejas aizstāvēšana ne reti noved galējībā, kad idejā iededzies cilvēks, nepazīdams žēluma, aizkļīst no patiesības un ietiecas barbarismā. Apstājoties pie šīs domas, nevarētu katru Aspazijas ekstāzi arī apzīmēt par laimību. – Kā jauks brīdinājums skan Tīrzmalietes vārdi: – „Dod laimi, kura citiem neliek ciest!”. – Ar šiem vārdiem Tīrzmaliete nebūt nav domājusi glēvu padevību ļaunumam, bet garā možu, brīvu, apziņīgu un laimīgu cilvēku.

Par atmiņu nozīmi cilvēku uzskati dalās. Daudziem kavēšanās atmiņās šķiet laika zaudējums. Vēlos pievienoties Edvarta Tūtera domai:

„Atmiņas ir kā klētis
Varam, kur pasmelt graudus –
Maizei un sējai”.

Visas mūsu tautas dzīves gudrības
taču ir radušās atmiņā, salīdzinot un izvē-
rējot novērojumus un dzīves pieredzi.

Mums ir daudzi izcili rakstnieki un
dzejnieki, kas grūtos trimdas apstākļos,
veldzēdamies atmiņu gaismā, ir devuši
izcilus darbus. Atmiņas par mūsu tau-
tas labklājību savā valstī un apņēmība
ziedoties tās atjaunošanai bija vienotājs
spēks, kas uzturēja trimdu trīs kontinentos
darbīgumā un devīgumā. – Un laikā, kad
Apvienotajās Nācijās uzvijās mastā arī
neatkarīgās Latvijas karogs, trimdiniekus
svētīja laimības sajūta, ka viņi ir darījuši
savā vietā un viņiem dotajā laikā darbus,
ar kuriem tie droši var nostāties Dieva un
laikmeta novērtējuma priekšā.

Jānis Briedis

Tā dzīvojam...

Šāds nepievilcīgs skats teju katru
rītu paveras pie Mētrienas pasta noda-
ļas. Izdertās alus pudeles un apēstā
saldējuma papīri ir lielisks pierādījums
mētrieniešu neaudzinātajam kultūras
līmenim.

Kāpēc mēs necienām to vietu, kur
dzīvojam? Te būtu labas iespējas, kur
sevi darbībā parādīt iecirkņa policistam,
padežūrējot pa centu arī vēlās vakara
stundās.

Ar sašutumu pie avīzes veidotājiem
griezās arī Mārīte Staļiņas. Viņu iekop-
tajā vietā pie Odzienes ezera arī bija
paviesojušies bezkaunīgi un bezatbildīgi
cilvēki. Viņu savāktie atkritumi maisi bija
tīšām izbērti, pudeles saliktas pa zariem
un niedrēm. Vieni kopj, citi piegružo...
Skumji.

Maizes cepšana un sviesta kulšana „Ataugās”

Mācību gada nogalē sākumskolas
kolēni ciemojās pie uzņēmējas Antras Got-
laufas zemnieku saimniecībā „Ataugas”.

Saimniecība ziemas sezonā piedāvā
„Maizes cepšanas darbnīcu”, kur pašu
rokām saimnieces Antras vadībā mācās
mīcīt mīklu abrā, veidot maizes klaipiņus,
sekot līdz cepšanās procesam īstā lauku
maizes krāsnī, kā arī nodegustēt siltu maizīti
ar pašu gatavotu sviestu un saimniecības
pļāvās vāktu zāļu tēju. Tas ir lielisks veids,
kā pavadīt ģimenes brīvdienu un iemācīties
ko jaunu kopā ar bērniem, kā arī tematisks
klases vai darba kolektīva pasākums.

Zemnieku saimniecībā „Ataugas” 2
hektāru platībā tiek audzētas zemenes un
avenes. Tā atrodas tikai 7 km attālumā no
Madonas centra.

Vasarā saimniecībā piedāvā ekskur-
siju pa saimniecību, ogu degustāciju un
padomus to audzēšanā un sagatavošanā
ziemai.

Audzinātājas Astra Kraukle un Astrīda
Jefimova vēlējas, lai bērni redz, kā mājās
cep maizīti un kuļ sviestiņu. Sviesta pa-
gatavošanai bija nepieciešams līdzīgi ņemt
krējumu. Paldies Samantas un Salvja
vecmammai Svetai par sagādāto krējuma
burku.

Par pieredzēto stāsta audzinātāja As-
tra Kraukle – „Katram bērnam bija iespēja
izcept savu maizes kukulīti, kuru izgreznoja
ar ķīmenēm. Katrs savu kukulīti lika uz kļavu
lapām. Saimniece tos rūpīgi salika lielajā
maizes krāsnī. Kamēr maizīte cepās, mums
rādīja, kā kuļ sviestu. Katrs savu izcepušos
kukulīti ielika baltā drāniņā un drīkstēja ņemt
līdz uz mājām. Tāpat līdzī iedeva arī sviesti-
ņu. Šādas praktiskās ekskursijas bērniem
ir ļoti noderīgas un pamācošas. Paldies
„Ataugu” māju saimniecei par viesmīlību”.

Solvita Stulpiņa
Astrīdas Jefimovas foto

Saimniece Antra Gotlaufa.

**Miklas mīcīšanu izbauda arī
šoferītis Viktors.**

Veidojam maizes kukulīšus.

Uzmanību!

Atkritumu konteineros kate-
goriski aizliegts izmest pelnus,
nezāles, koku lapas, zarus, pārti-
kas atkritumus, būvgružus!

Visi atkritumi pirms ievietoša-
nas atkritumu konteineros, obli-
gāti jāsaliek atkritumu maisiņos!

Plastmasas pudeles obligāti jā-
saplacina!

Prasību neievērošanas gadī-
jumā, piekērtajiem tiks piemērots
administratīvais sods!

Būsim kārtīgi un akurāti!

Cienīsim viens otru un sau-
dzēsīm dabu!

**No 8. jūlija līdz 11. augustam bibliotēka slēgta.
Vadītāja atvaļinājumā.**

Vienmēr var vēlēties labāk.
Vienmēr var izdoties sliktāk.
Tas jokdaris, kas to kārto,
Nekad neko nesaskaņo.
Pie viņa ar kukuli nevar.
Viņš nešķiro asaras, smaidus.
Viņš vienīgi atzīst un ciena tos –
Kuri nenobaidās.

/O. Skuja/

Sveicam jūnija jubilārus!

Ievai Stalidzānei	28.06.	20
Edmundam Šķēlam	05.06.	20
Lidijai Dementjevai	20.06.	25
Dīnai Faizdrahmanovai		
	23.06.	25
Līgai Poļakovai	20.06.	25
Ingum Grigoram	12.06.	30
Jānim Kaufeldam	18.06.	30
Janai Korņejevai	09.06.	30
Viktoram Mutoram	09.06.	30
Jānim Vičam	03.06.	30
Jānim Grudulim	15.06.	40
Ilvai Pugačovai	27.06.	45
Laimītei Pastarei	22.06.	55
Inārai Krjukovai	30.06.	60
Valentinai Ūdrei	25.06.	60
Aijai Brokai	24.06.	70

Visskaistākās dzīves veltes
Dāvā vaļējām acīm ieraudzītie sapņi.
Tie ļauj lidot vēl augstāk –
Pretim jaunām virsotnēm, ko apbrīnot.
Pretim jauniem brīnumiem, ko radīt.
Pretim jauniem draugiem, ko iemīļot

Mīļi sveicu **Viktoru**
dzimšanas dienā!

Vecmāmiņa **Teresa Timofejeva**

tiem akmeņiem citās zemēs
nav vieglā maiguma
kāds pelēkiem Latvijas laukakmeņiem

tām rozēm citās zemēs
nav spītīgā trauluma
kāds parastām Latvijas rozēm

tiem ceļiem citās zemēs
nav ilgu tik tālu un ilgu
kādas smilšainiem Latvijas ceļiem

tām miglām citās zemēs
nav kūleņu tik koķetu baltu
kādi Latvijas vasaras miglām

pie laukakmeņiem sildos
pie rozēm rūdos
no ceļiem iedvesmojos
ar miglām apņemu ko mīļu
un visu mūžu tā

un visu mūžu
esmu Latvijas apņemts
/Uldis Auseklis/

Sveicam novadnieku
Jāni Briedi Kanādā
skaistajā jubilejā.

Vēlam veselību,
spēku un izturību.

Mētrienas pagasta pārvalde

Mirdzumu acīs un mirdzumu dvēselē,
Veselību pašam un veselus mīļos,
Laiku zvaigžņu skaitīšanai un laiku rīta
bučai,
Mazus brīnumus ikdienā un lielus
brīnumus sirdī,
Eņģeli uz pleca un mīļu cilvēku blakus,
Mīlestību pret sevi pašu un mīlestību
pret pasauli aiz loga...

Sveicam **Valdi Ošu** skaistajā
jubilejā!

Lai veselība, dzīvesprieks un labi
cilvēki apkārt.

„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

Balta, balta šodien diena,
Laikam divas saules spīd.
Jūsu mīlas pilnās sirdīs
Siltas un zeltains mirdzums krīt.
Saudzējāt šo gaismu abi,
Draugi patiesi to vēl,
Lai tā, arī vētrai dunot,
Sirdī gaiši, gaiši kvēl.
Tad jūs nenobiedēs vecums,
Tad ik diena prieku dos,
Kāpjot augstā gadu kalnā.
Mīla ceļu apgaismos.
Tas nekas, ka daudz vēl snigs,
Tas nekas, ka soļi sniegos stīgs,
Sniegā spēka pietiek tam,
Kas tic saules stiprumam.

Sveicam

Venerandu un Daini Blūmus

55 gadu kāzu jubilejā!

Lai mīlestība un dvēseļu saskaņa!

Mētrienas pagasta
pārvalde

KAPUSVĒTKI

7. jūlijā plkst. 14.00
Ozolkalna kapos

LĪDZJŪTĪBAS

Laikam ejot sadzīs rētas,
Jauni ziedi ārēs plauks.
Atmiņas un zaļās mētras
Cīemos kapu kalnā sauks.

Esam kopā ar **Toņu** un viņas ģimeni,
tēti kapu kalniņā pavadot.

„Mētra” un „Saulgriezes” deju
kolektīvi un vadītāja

Kaut nekad nepārnāksi,
Savā mājā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.

Izsakām līdzjūtību **Aleksandra**
Macāna piederīgajiem, viņu zemes
klēpī guldot.

Mētrienas pagasta pensionāri